

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasarnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K., félévre 4 K., negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egység szerint. A nyílt tér sora 1 korona</p>
--	--	--

A községi gyűlésekről.

Sümege képviselőtestületének 48 tagja van. Ebből a számból átlag fele nem jár a gyűlésre, több tag jár, de csak szórványosan, míg 14-16 tag lelkiismeretesen ott van minden gyűlésen, ha csak elhanyagolhatóan út ki nem szólítja a városból.

A gyűléseknek ez a látogatottsága bizony nagy közöny tanújele a város ügyei iránt. Ebből a közönytől még az sem tudja kiszólitani a *nem törődöm* képviselőket, amikor számhoz kötött fontos ügyekről van szó. Ez az oka annak, hogy éppen a legfontosabb ügyek halasztást szenvednek, mert a törvényes 30-30 és 15 napokat végig meg kell tartani, míg határozat hozatalára kerülhet a dolog. Ott volt pl. a múlt gyűlés tárgysorozatában a járásbírósnak adandó ház terület. Ugy-e, fontos kérdés? Azonban még sem érdekelte a város alyáit. Mikor a bíró megnyitotta a gyűlést, jelen volt 13, azaz tizenhárom képviselő. Persze az ügyet új, 30 nap múlva összehívandó gyűlésre kellett halasztani, így a szeptemberi megyegyűlésről már lekésett.

Tehát nagyobb érdeklődést kérünk a város ügyei iránt azoktól a képviselőktől, akik eddig rendszeren távollétükkel tündököltek. Ezt parancsolja állásbeli kötelességük és az a szere-

tef, melynek ott kell szívükben égnie a város iránt.

Községi gyűléseinket a tárgyak szeretlen összetorlódása jellemzi. Van gyűlés, amelyiken 25-30 tárgy is szerepel. Egy ideig csak győzik türellemmel a képviselők, lassankint azonban elfogja őket az idegesség, türelmetlennek lesznek s mikor dél felé jár az idő, bizony az elnöklő városbíró alig tudja őket ott marasztalni a többi tárgy elintézése végett. Számosan el is távoznak, számos tárgyat pedig a következő gyűlésre halasztanak.

Igy járt a múlt gyűlésen a városbírónak egy okos javaslata is. Azt indítványozta, hogy a lámpagyújtogató állását akként szervezzék, hogy egyúttal a város utcáinak rendbentartását is bízzák rá. Most a gyújtogató csakis azokra a napokra kap fizetést, amelyeken a lámpákat meggyújtja. Ezt a fizetést kellene kipótolni valamilyen összeggel s akkor a város állandó alkalmazottjává válnék, aki nappal az utcák és terek tisztán és rendben tartását ellátná, este pedig lámpákat gyújtogatna.

Nagyon jó gondolat De már a gyűlés izgatott és türelmetlen volt. rá zúgták:

— Majd a jövő gyűlésen.

Tehát kevesebb tárgyat egy-egy gyűlésre, inkább néhányal több gyűlést évenként. Így alaposabb lesz a

tárgyalás is, a gyűlés menete pedig higgadtabb, türelmesebb s nem fordul elő, hogy egyszerre 3-4 képviselő is szónokol.

Mi is itt e lapban, egyes képviselők is ott a város gyűlésein már számtalanszor sürgették, hogy a tárgyakat kellő előkészítéssel vigye a tisztikar a közgyűlés elé. T. i. tárgyalassa meg, főként a fontosabbakat, elüljárósági — vagy mint Sümege mondják — tanácsuléseken s megfelelő javaslatok kíséretében terjesszék a képviselőtestület elé.

Hát ez a sürgetés nyomán egyszerű megesik, de azután újra elfeledik s fontos tárgyak csak úgy odavettednek a zöld asztalra. Erre azután következik a sok-sok beszéd, a pillanat hatása alatt nem egy célszerűtlen javaslat, míg a sok beszédből javaslatból megszületik az igazi. Példa is van. A múlt gyűlésből is.

Első a haraszt ügye. Farkas István szolgabíró megbolygatta ezt a régóta vajudó kérdést, fölhíva a város figyelmét a nagyon értékes, de úgyszólván semmi hasznot sem hajtó terület értékesítésére s a rajta folyó bitangolás megakadályozására.

A képviselőtestületben megindult a tárgyalás, anélkül, hogy az elüljáróság javaslatot terjesztett volna elő. A tárgyalás folyamán felmerült az a kérdés: kié a haraszt, azután: hogyan

A kék könyvből.

Lelki viharok bús hajóöröme,
Elveszteti álmok károsulja én;
Itt állok előtted már megtört göggel,
Nem büszkén mint a harcnak kezdetén...

Itt állok előtted bűnbánó szívvel,
Szomorúan a fejem lehajtva...
S várok... várok egy biztató szóra,
Amely nyugalmamat visszaadja...

Félve remegve nyújtanám a jobbam,
Hogy megszorítaná vajjon kezéd?...
S hogy szelíd megbocsátó pillantással
Tudna-e még reám nézni szemed?...

Itt állok előtted a fejem lehajtva,
Már nem büszkén, mint harcnak kezdetén.
Szegény, elkínzott szívemmel-lelkemmel
Érzem, hogy a csatát elvesztettem én...

Németh Böske.

Találkozás.

Valamelyik ősszel rám jött a találkozás
láza. A... m... madar... elköltözésével min-
dig jelentkezik ez nálam; s ilyenkor szótlanul
csomagolom össze bőröndjeimet s megyek nap-

fényt, meleget keresni. Akkor is így tettem.
Nekivágtam a világnak s ösztönömről biztam
mindent, az majd csak megtalálja, hogy hol
lesz legjobb megtelepedni.

Hosszas barangolás után végre egy ke-
vesebb zajos, de annál szebb tengerparti falu-
ra bukkantam. Kedves, pormentes hely volt
s én abban a holdlag reményben, hogy itt
nem fog haborgatni egy, az európai művel-
tség mázával bevont nagyon is ázsiai eredetű
honfittasom se, kényelmesen helyezkedtem el
az egyetlen csendes, de finom hotelben.

Rajtam kívül még nyolcan laktak ott mo-
dern kultur lények.

Egy nagylábú, de fehér fogú üd-angol le-
ány, a tengerpartok hagyományos missje acél
idegekkel, struc gyomorral s egy másik kü-
lönlegesség, egy rövidruhás vézna sovány né-
met »Überweib«, aki mindent tud, de semmit
se alaposan, s kékharisnyáskodásával kétség-
beejtő embertársait. Volt még ott egy örökös-
sen fecsegő fiatal olasz asszonyka alantomo-
san halgatag urával, aztán egy öreg ház-
pár tündöveses fiával és fehérruhás, szomorú
arcú asszony.

Ez volt legérdekesebb alakja a társaságnak.
Karesú, magas nő volt, idegesen vékony ke-
zekkel, hosszú keskeny lábakkal! Mindig fe-
hérbentjárt, olyan volt mint egy lilium, tiszta,
hajladozó. Arca valamikor szép lehetett, de
idő előtt hervadt már. Pedig látszott, hogy

azon szépítőszert még soha sem volt s vala-
mi más hervasztotta el, valami, ami a szív
mélyében lakik s rövid idő alatt ezüst szála-
kat lop a legsötétebb hajba is.

Mindnyájan rajongtunk érte, a férfiak tit-
kos érdeklődéssel néztek utána, ha mellettük
elsuhant. A féltékeny olasz asszonyka erő-
sen fekete életpejzárát, sőt a horpádt mellű
szőke porosz fiút is, nem egyszer kaptam
mohó, vágyakozó pillantásokon.

Még a table d'hotenál, a franciának neve-
zett, de eszméletlenül német konyha kitünő-
ségei mellett is folyton őt tárgyaltuk, őt, ki
nem igen érintkezett velünk s az ebédjét is
a szobába vitette. Öszinte tisztelettel viseltetünk
iránta s ha közénk jött, meg volt mindnyá-
junkban a rejtett igyekezet, hogy kedvében
járhasunk, hogy mosolyra derítsük sápadt
arcát, még a mindig Poroszország tulkapá-
sain s az angolok kiváltságos helyzetén s
kereskedelmén veszekedő, az örök nőiesség-
gel gunyoló angol és porosz lányok is res-
pektussal halgattak, ha ő ott volt, annyira
érezték néma felsőbbiségét, csodás varázsát
ennek az asszonynak.

— Nem tudtunk róla mást, csak hogy el-
vált asszony és francia. De olyan is volt, tö-
rékeny és bájos, mint a Lajosok udvarában
a kecses finom marquisnők.

Vörösbé játszó fekete haja simán volt fel-
tűzve szép kicsiny fejére, a nyakig zárt elő-

tisztázzák a kérdést. És fölmerült az az ötlet, hogy a város pör útján tisztázza a kérdést. Az ötlet már-már határozattá vált. No, ez lett volna a furcsa háború. Nevezetesen a haraszt a város nevében van, nem a közbirtokosságén. Hát mégis a város kezdje a pört? a város indítson keresetet, amelyik rengeteg pénzbe kerül? És ki ellen? Mivel Sümegen a közbirtokosság szervezve és megalakulva nincs, hát nem létező, kézzel meg nem fogható, láthatatlan ellenfél ellen? Holott jelenleg a város nevében, tulajdonában és kezelésében van a haraszt. Szerencsére, mikor már a gyűlés hangulata a pör mellett kezdett kialakulni, Fürst János dr. és Krisztinkovich József főlshóalása elejét vette a furcsa határozatnak.

Másik ügy is volt.

A vallás- és közoktatásügyi miniszter a kisdudovó építési tervét nem fogadta el. Odavitték a gyűlés elé Ott egy-kettőre azt határozták: át kell tenni a gondnoksághoz. Át is tették. Holott nem oda tartozik. A gondnokság állami szervezet, az építés pedig tisztán városi ügy. Tehát a gondnoksághoz semmi köze és viszont. Ha nem határoztak benne, tették volna át az államosító bizottság elé, amelyik tisztán községi szervezet.

*

Hogy egy-egy tárgyhöz egyszerre 3-4-en is beszélnek, főntebb már szóvá tettük. Az is gyakori eset, hogy apró fiók-gyűlések keletkeznek a terem más és más oldalán. Mindez magától megszűnik, ha egy-egy gyűlésre kevesebb tárgy és egy-egy tárgyra így több idő jut és a tárgyak kellő előkészítéssel és előjárósággal jávaslattal kerülnek a képviselőtestület elé.

Tudjuk, hogy az itt mondottakat a képviselőtestület tagjai egyenként mindnyájan osztják. Legyenek tehát rajta, hogy így legyen a gyakorlatban is. Evvel a községi gyűlések higgadság-

keldően egyszerű ruhája, diszkrét modora elárulták a vérbeli nő, az igazán tisztességes úrasszonyt, akinek nincsen szüksége cégérré, feltűnő színekre, — kacér suhogásra.

Omlós, puha szövetű ruhájára mindig három szál hosszúságú la France róza volt feltűzve, szindusak, nehéz illatúak. Különösen szerethette ezt a virágot. Valaki hozhatta neki egyszer régen, valaki, akit, már egyszer elisíratott, de azért várt, mindig várt epedő forrósággal.

Nesztelen léptekkel járt a tengerparton, lázasan csillogó nagy sötét szemét a tenger azurjába meresztve . . .

Egy verőfényes szép napon egyedül ültem a víz fövenyében s egy messze földről jött levelet próbáltam kibetűzni. Egyszer csak úgy éreztem, hogy valaki néz rám. Felpillantottam s előttem állott a fehér asszony. Hosszunyelű napernyőjére támaszkodva hal-kan köszönt s szelíden kérdezte, vajjon nem zavar e s leülhet e mellém Örömmel intettem igent.

Soha sem beszélünk még egyült és mégis vonzódtunk egymáshoz, mintha közös sors kötötte volna össze lelkeinket. Így is volt mert hiszen az asszonyok bánata majdnem mindig egyforma meg nem értett vágy, reménytelen elhagyatottság.

Az asszony leült, ruhája lágyan tapadt

ban, komolyságban, alaposágban sokat nyerne s végeredményében nagy nyereség lesz ez az egész város közönségére is.

Néhány szó a pályaválogatókról.

A magyar ember sok jó tulajdonságát ismeri a külföld is. De magunk sem követünk el szerénységét, ha néha büszkéek vagyunk serény haladásunk emlegetésekor és ha önérettel szólnunk azokról az eredményekről, melyet a kultúra terén immár elértünk.

A kultúrát a valamennyi foglalkozási ág együttműködése teremti meg s épen ezért téves felfogás, ha az eredményt csak egyik vagy másik társadalmi osztály avagy foglalkozási ág javára írják.

Minden egyénre és minden társadalmi osztályra szükségünk van a kultúra és jólétünk előmozdítására. Ez pedig főleg az által érhető el, ha az ország minden fia képességével, tanulmányával s teljes erejével szorgalmat áll hazájának. A szorgalom és igyekezet olyan, mint a magyar Álföld kedves fája, az akáca: kétszer virít. Az egyik virág: a vagyonszerzés, a jólét előmozdítása; — a másik virág: a nemzet vagyonszerzése, az általános jólét. Ennek a célnak kellene mindenki szeme előtt lebegni.

Sok példát mutat az élet, hogy a rendíthetetlen szorgalom mi mindenre képes. Se szeri, se száma azoknak az eseteknek, amikor a lankadatlan munka bámulatos győmölcsöket teremtett. Ismétljük: szorgalom és lankadatlan munka mindig meghozza a várt eredményt.

Sajnos azonban, hogy az emberek gyakran elvesztik munkakedvüket és arra törek- szenek, hogy «fix» állásokhoz jussanak. Ez a törekvés Magyarországon nagyon is túlteng és fájdalom, számtalan egészséges lelkű és testi iparos hagyja ott régi szabadkereseti pályáját, tanult foglalkozását és törtéve tüle- szik egy-egy hivatalnok, altszti vagy nyo- morúságos kis szolgai állásra.

De mi lehet a kisiparos minálunk, hol minden diplomához van köve? Hivatal szolga, vagy legjobb esetben altszti a postá- nál vagy va-útnál. Kérdük most: érdemes-e ezért felcsereálni a tanult mesterséget, mely társadalmilag és tanulmányilag is ezerszeres- ként annál a foglalkozásnál, melyért felcsé- rélték. Tudjuk, sohan azzal érvelnek, hogy nehéz a megélhetés. Elismerjük, hogy nehéz, de vajjon olyan nagy könnyű e a fix-állásban

karsú testére, olyan volt, mint egy nád, mely kibújik a partra s a napon melegszik.

Sokszor láttam már, de azért mégis, hogy így egyedül volt velem, mintha zavarba let- tem volna, nem tudtam szólni, s ő finom lelkével megérezte ezt, dallamos hangján lá- gyan kérdezte: «Őn magyar?» Aztán álmo- dozva tette hozzá: «én is voltam Magyaror- szághoz egy zer régen . . .» — látszott rajta hogy nem beszélgetni akar, csak a maga gondolatait nyilvánítja hangosan.

És én ebből kiáltottam a magam ember- ismeretével, keserves élettapasztalattal, hogy az asszony nagyon szerethette az én arany- kalászos, délibábos hazámat, pedig talán nem is látott belőle semmit, s csak azt a két sze- met nézte, mely ott vált végzetévé, mely ta- lán már azóta másnak ragyog.

Alkonyodott. A leáldozó nap vöröses su- garai vissza tükrözöttek az asszony szemébe s ő felállva, csudaszép mozdulattal kezét nyújtja felém.

Egyszerre úgy éreztem, hogy sohasem fo- gom többé látni, megragadtam finom, hosszú ujjait s csak percek múlva engedtem el újra. Lassan ringó léptekkel ment vissza s én vár- tam, magam sem tudom, miért vártam, hogy legalább egyszer visszanézzen. Nem tette.

Este a hajó új vendégeket hozott, Filigrán kicsi asszonykát s egy komoly magas férfit,

levőké? A másik érv: «Azoknak nyugdíjuk van, azok biztosra vannak öreg napjaikra.» Ez is igaz, de vajjon a kisiparosok nem tud- nának e egyesült erővel szintén olyan eszkö- zöket találni, mely őket is biztosítaná az öregség és kenyérkereset képtelenség esetére.

Meg vagyunk róla győződve, hogy össze- tartással és egyesüléssel megteremthetné Ma- gyarország 381.000 kisiparosa azt az alapot, melyen minden jogos kívánságának kielégít- hetését kiküzdhetné magának. És ezzel a füg- getlen szervezetével feltétlenül ezerszeres in- kább, mint az újonnan választott függő, nyo- morúságos szolgai állásban.

Összetartással, lankadatlan szorgalommal és célirányos szervezkedéssel vívja ki magá- nak jólétét.

Szervezkedjenek s tömörüljenek tehát vidé- künk kisiparosai, mozgalmukat majd a sop- roni iparkamra is támogatni fogja. A ka- mara területén élő 381.000 egyet akaró ipa- ros előtt azután lehetetlenség alig van.

M.

Itália déli partján.

Molfetta tengerparti város. Fehér házai részben egyenes tetűiek; szent Corató temp- lomának négy kupolája látszik. Hajónk a ten- gerbe kötött ki, a partról dereglyék jöttek a hozott árucikkért, és hozták a vinni valót. A ki és berakodás hamar elvégződött, utun- kat folytatva 10 óra felé délelőtt elértük a második kikötőt, Barit. Ez Apuliának legje- lentékenyebb kereskedő városa, püspöki szé- hely, 74000 lakóssal. Kikötője két erősen ki- épített molóban terül el, hol mi a Nuovo Porte mellett kötöttünk ki, Dante olasz hajó szomszédságában. A moló tulsó oldala erős kőfallal védett.

Szalmakalapos lovakkal befogott kocsik várakoznak az érkező utasokra. A munkás kikötőt elhagyva, körülkocsiztuk a város je- lentékenyebb utcáit. Az utak szép nyilegyene- sek, a régiek keskenyek, zezugosak így ju- tottak könnyeben árnyékhoz. Az óváros üzle- tei sajtáságosak, műhely, lakás, kereskedés egyben. A házaknak hatalmas boltíves kapu- alja van. Egyes utcákat, tereket is boltíves kapuk kötnek össze; a nép útszátalan: gyü- mölshéj, kagylók hevernek szerteszét, amit egy olasz itt úgy takarít, hogy az összeső- pört szemetet átviszi a másik oldalra.

A szent Miklós templomban az oltár mö- gött Bona Sforza, I. Zsigmond lengyel király felesége, az utolsó bari hercegnő siremléke van. A kriptában szent Miklós csontjai ezüst oltár alatt pihennek, ezek izzadsága jótékony

kin — én úgy gondoltam — pompásan ál- lott volna a mi fényes nemzeti viseletünk, a díszmagyar.

Nászutasok lehettek s az asszony alázatos megadással szült párjához kinek gyöngéd- ségéhez valami fanyar melékiz keveredett, mintha nem szerette volna igazán, mintha várt volna valakit, az ő szemében is az a tü- relmetlen láng lobogott, amit én még csak a fehér asszonyban láttam.

A table d'hotenál melléjük kerültem. Ma- gyarok voltak s én csendes gyássszal szívem- ben sirattam a békés szép napokat, mert tud- tam, hogy nyugalmas egyedüllétemnek immár vége.

Kedvetlenül hallgattam csinos honfitársnőm csacsogását, mikor belépett nesztelen lenge járással, tapadó fehér ruhájában a szomorú arcú asszony.

Egy pillanatra megállott . . .

A férfi arcába vér futott föl s meghajta felső testét köszönt az asszonynak. Annak halvány arca egy árnyalattal színtelenebb lett, aztán szokott halk modorában, mint jött, kiment.

Másnap a fehér asszony elutazott . . .

G . . . a M . . . i.

hatásu és Bari minden családjának van belőle kicsi üveggel. Ünnepe május 8-án tartja, amire még albán falvakból is sok ezren eljönnek. A templom mennyezetén a bibliai festményeket arany keretek határolják. Egy régi vármadarvány ma kaszárnya a tenger mellékén. Este 6 órakor hajónk munkája befejeződött. Innen viszünk olajat hordókban ipari célokra: gyertya és szappankészítésre. Zsákokban különböző magvakat szállítanak.

Most 36 órai útra indulunk.

Éjjel elértük Itália csizmasarkát, reggel 8 órakor bejutottunk a Jóni tengerbe, a Tarentói öböl déli részén. Most már mozgott a hajó, hintáztott az ebédő. Sieltünk a fedélzetre, hol csakhamar megtudtuk, hogy az újabb szél a meistrál, egészséges, északnyugati irányból jön s mivel most a szárazföldtől távolabb vagyunk, hajónk jobban megéri. Dél felé 2 bálna mutatkozott. Az egyik lélegzetvétele igen rendellen volt; amint orrlyukán keresztül kibocsátotta a vizet, az mindig lankadtan történt. A parancsnok állítása szerint bálnapár, valamin összeképtak s most egyik a nézeteltérés áldozata lesz, belepustul. Úgy látszik, bálnák így szokták. Majd örül a viharlás, amelyik útjába esik a haladónak. Egy nagyobb bálna 4—5000 frtot ér.

A meistrál egész délután tartott, sőt éjjel fokozódott. 22-én reggel 6 órakor érkezünk Szicília szigetén Catániába. A kikötő öblének egyik oldalát láva félsziget alkotja. Láva itt mindenfelé látható a városban. Batánia már 6-szor épült fel a mögötte kuposan emelkedő Etna jóvoltából. Krátere párázik. Uralkodik az egész vidéken, mindig a veszedelemre figyelmeztetve a különben könnyelmű, gondatlan életre hajló lakosságot. Az ókorból fennmaradt színház és fürdő romjai láthatók itt. A piazza Martirán magas oszlopon szit. Agatha szobra tekint a végtelen hosszúnak tetsző via Vittore Emmanuelre. Ahol ez a via Etnával kereszteződik, a téren egy ókori elefánt szobor korintusi oszlopot tart, tetején kereszt. Itt a nagy dom egyik legszebb épület, épen püspöki misén jelentünk meg. Padok nincsenek, a közönség székeken ül, a nők csak a szentély előtt vannak, a nők legyezik magukat, egymást nézegetik; azt hiszem igazi buzgóság csak veszedelem idején lehet. Az Etna párolgása avagy gőzölgése mindennapi dolog. Itt a domban őrzik szent Agata hamvait, ki még Decius idejében szenvedett martírhalált. Egyébként Catániában van 115 templom, kisebb-nagyobb, lakosainak száma 145.000. Tisztaság nincs, csak olyan mind a többi olasz város.

Hajónkra 1000 zsák ként raktároztak be. Genuába visszük, onnan más hajók Amerikába szállítják. A hozott árukat dereglyéken kis vontató gőzös húzza rendeltetési helyükre a partra, vagy más hajóra. A jól befejezett munka után pihen a legénység, a fiatalabbak a vízbe ugrálnak, usznak, fürdenek. Majd szórakoztatásukra a városból kintornás érkezik énekessel és énekesnővel. A teli hold is kiemelkedik a tengerből, széltekint a kikötőnek most már nyugalmasabb képen s lágy olasz dal elhangzása után, a vig parti nép rakétázása is lekötli figyelmét. Amint a horizonton emelkedik, rézvörös színe halványul majd már egészen világos tányérja beragyogja a tengert és a várost egyaránt s talán az ő tiszteletére szűnik meg az Etna párázása is.

Éjfélkor hagyjuk el a kikötőt, északnak haladunk a messzinai szorosban s azért ily későn, hogy túlkorán ne érkezzünk Reggio-ba. Reggel Calabria partján vagyunk. A földrengés előtt molója oly magas volt mind a hajónk, de 2 év előtt a tenger felszínére süllyedt. Reggio a parton és hegytetőn épült. Templomai, épületei nagyobbára romokban hevernek avagy annyira megrongálva, hogy lakhatatlanok. Barakkok mindenféle üzletek és lakások. A lakosság teherhordó állatja a szamár, két felől cipeli a kosarakat, bennök gyümölcs vagy fűzelék. Mellettehalad az olasz, kezében mérleg és fülsiketítő hangon kinálja holmiját. Ha elfárad, még ő is a szamár hátára ül. Olasz széles hajók vasuti teherkocsikat szállítanak a szemben fekvő Messzinába. A hajó 3 részre oszlott, középre tolatják a hajó hosszába a kocsikat (5—6 drb.) jobb

és balfelén vannak a kajütök, fedélzet személyszállításra.

Déli fél 12 kor mi is át hajóztunk Messzinába. Milyen szomorú város, tenger partján 8—10 hegyen egész területe rom. Magas 2 kerekű kiskocsikon szállítják a pusztulás szemetjét. Mikor fogják ezt a sok törmelék elhordani? És hová? A város mögött hegyek emelkednek, a tengerbe, honnan táplálékukat nyerik, nem dobhatják. Egyes házaknak csak külső fala onlott össze, még látszik a lakás beosztása, megmaradt butor, diván, lecsüngő szőnyegek s a gazdája ki tudja, hol pihen. Itt ágyak vannak; amott elhajolt traverzek, az ablakban megmaradt üres cserép. Milyen sajtóságos ellentét! Gyönyörű templomai mind elpusztultak, a nagy dom kapuja felett megmaradt egy gyönyörű márványrelif a madonna gyermek Jezussal. Az új barakkdom pótolja az elpusztult műremeket. De amilyen szomorú ez a város nekünk, azt hiszem oly kevésbé törődik már ott a nép a közelmúlttal. Plakátok hirdetik a Norma előadását, mozikat, különféle mulató helyeket. Az új barakk-Messzina innen északabbra fekszik folytatódag. Épületek hoztunk nekik, késő estig azt szállítják.

Bárkásunk, kivel a tengerbe kikötött hajórról a városba hajóztunk, a földrengés óta gyászba van. Egész családját elvesztette, maga 3 napig volt föld alatt.

Vajjon mikor épül fel az új Messzina és lesz-e oly gyönyörű, mint a múltban volt?!

Kellemen Károlyné drné.

H I R E K .

Nagyboldogasszony.

Az aktuális politika heve elfűt, a parlament elment pihenni, hogy eddigi munkájának fáradalmait kipihenje s az általánosan lanyhatag kánikulában bizony az újságíró sem tehet egyebet, mint múlt emlékek szárnyain visszapillant a történelem lapjaira.

Augusztus közepén vagyunk! Nagyboldogasszony és Szt. István királynak egymást követő ünnepe nemzeti jelleggel domborodik ki a magyar nemzeti történelemben.

Hosszú évszázadok öntelt büszkesége és nemzeti tradíciója fonódott ez ünnepek körül s a magyar katolicizmus nem csinált titkot ez ünnepnapok vallási jelleggel való ki-sajátításából.

A sorozatát látjuk a vallási küzdelmek egész tömegének, amidőn a magyar katolicizmus a Szűz Mária képével diszitett trikolór alatt saját vérei ellen hadakozott s ön vére ellen folytatott irtóhadat, jölehet ellenfele nem vallásháborút, de nemzeti szabadságharcot folytatott a Habsburgok ellen.

Igen! Történelmi tények igazolják, hogy akkor, amidőn nemzeti szabadságharcot kellett volna vívunk az osztrák kizsákmányoló politika ellen Erdély támogatásával, amidőn a magyar protestánsok kibontották a felkelés zászlaját, ugyanakkor a katolikus Habsburg-hű dunántuli magyarság mintegy tüntetőleg vitte harcba a Máriás lobogót a testvér felkelők ellen. Így hidegedtek, így idegenedtek el egymástól a vallásban eltérő testvérek s így lett hüllenné magyar Máriás nemzeti zászlajához.

De nagy Rákóczy idejében még egyszer felragyogott a Máriás trikolór!

Kittűzték a felkelés zászlaját, nem volt párt viszály s a labanc is kurucvá vedlett Rákóczy Ferenc dicső seregében.

De fájdalom! Elért bennünket a végzet. Nagymajtényi sikon leáldozott dicső szabadságharcunk győzelmi csillaga s a kuruc elbujdosott hazátlanul, keserű száműzetésbe!

A Márvány tenger partján elte a száműzetés keserű kenyerét a kurucfejedelm is s széles e hazában csendes esti órákban a pásztor üllinkójából, a búslúlo kuruc tárogatójából kitört a fájó mólódia s zúg az egykor harci lármában tobzódo Rákóczy-induló.

S az őz kuruc remegő kezével öleli fel kis unokáját s csókjai mellett tanítgatja a nótára s lelkebe vési a dicső küzdelmet.

S az őz harcos unokája gyermekies lelkedéssel esküszik örök bosszúállást a galamb őz kurucnak.

S ma, nemzeti Patrónánk napján kövessük a kis gyermeket esküjében.

Hegedűs A. Elek.

— **A hetvenéves veszprémi püspök.** Hornig Károly báró, veszprémi püspök f. hó 11-én töltötte be hetvenedik évét, Hornig Károly mint esztergomi főegyházmegyei aldozópap, lelt teológiai tanár, majd egyetemi tanár, a központi papnevelő intézet igazgatója s esztergomi kanonok. 1888. április 18-án nevezte ki a király Veszprém püspökévé, akinek tudvalevőleg a magyar közjog értelmében az a joga van, hogy koronázáskor ő koronázza meg a királynét, vállára tevéen Szent István koronáját. Hornig püspök huszonkét éve kormányozza egyházmegyéjét. Ez idő alatt iskolákat, templomokat építtett, a hitéletnek s ezek mellett híveinek, papjainak és tanítóinak anyagi javát is szíven hordozta. Most renováltatja az ősrégi veszprémi székesegyházat.

— **Áthelyezés.** Horváth Endre dr., a reáliskola tudós fiatal tanárát a közoktatásügyi miniszter Temesvárra helyezte át. Reáliskolánk tehát lényeges változásokkal indul neki a közelgő tanévnek. Horváth Endre dr. a diákság körében igen népszerű volt, már csak azért is őszintén sajnáljuk távozását.

— **Házasság.** Monda Lajos adótszi folyó hó 6-án Tapolcán örök hűséget esküdött Mild Elvirának.

— **A Balatoni Szövetség** mint Keszthelyről jelentik, tagjainak nagy érdeklődése mellett tartotta meg rendezévi közgyűlését. A közgyűlést vezető alelnök, dr. Óváry Ferenc, bejelentése nyomán sajnálattal vette tudomásul a közgyűlés, hogy gróf Batthyány Lajost halaszthatatlan külföldi utja gátolja a megjelenésben. A folyó év sokoldalú munkásságáról szóló tartalmas jelentést Cséplő Géza útkár mutatta be. Dr. Fekete János nagy elismeréssel emelve ki az igazgatóválasztmány, az elnökség és tisztikar munkásságát, szóba hozza a somogyi partok mostoha utviszonyait, sürgetve ezek javítását és a vízisport fejlesztését. Óváry Ferenc alelnök felvilágosításul előadja, hogy a somogyi utakkal a szövetség már foglalkozott, majd kifejti, hogy a sportdolgozatban kötelessége minden fiúdnak megtenni a magáét. Tudomásul vétetvén a jelentés, a közgyűlés kiegészíti az igazgatóválasztmányt. Az igazgatóválasztmány javaslata alapján elhatározta a közgyűlés, hogy a tervezett mezőgazdasági főiskolának Keszthelyen leendő elhelyezése iránt, lépéseket tesz és ezen akciójának a támogatására főlkéri gróf Festetich Taszilót. Ezután a közgyűlés nagy érdeklődése mellett gróf Széchenyi Aladár tartotta meg előadását, melynek címe »Fogyó munkáskezek a Dunántul.« Az előadó, mint gyakorlati gazda, esztendőnk óta figyeli meg, hogy miként váltja fel a gazdaságokban a munkások vig danáját a gépek zakatolása. Annak, hogy a Dunántul fogynak a munkáskezek, hármias oka van. Ezek között első a lüdvész, amely kapcsolatban van az alkoholizmussal, második ok a kivándorlás, amely a Dunántulról Szlavóniába, Erdélyből Romániába s az egész országból Amerikába szállítja az embereket. A harmadik legfőbb ok a Dunántul pusztító népbetegség, az »egyke.« Fejtegetéseinek súlypontját az egykére veti és e tekintetben ismerteti a Somogyvármegye, valamint az Országos Magyar Gazdasági Egyesület akcióját, amelyekkel a társadalmi és kormányzati támogatás mellett sokat javíthatnak az állapotokon. Örömmel konstatálja, hogy a küszöbön álló népszámlálás már foglalkozik ezzel a helyzettel. A közgyűlés éber figyelemmel hallgatta az előadást s végül zajosan megéljenezte gróf Széchenyi Aladárt. Dr. Lenkei Vilmos végül a Bataton gyógyító hatásáról tartott előadást.

— **A száj- és körömfájás.** Hogy mennyire erélyes kézzel látott hozzá közigazgatásunk a nagy közigazgatási veszéllyel járó fenyegető állatjárvány gyökeres megszüntetéséhez, bizonyítja az az igazságos szigorral

kimért ítélet, mellyel mészárosainkat a kö-
zelmúlt napokban sújtotta, de még inkább a
fertőtlenítés tárgyában kiadott rendelet, amely
mindenre kiterjedő gonddal és figyelemmel
egyszermindenkorra végét akarja vetni a
már eddig is nagy károkat okozott járvány-
nak. A rendeletet az összes érdekelt háztu-
lajdonosok megkapták és az abban foglalt
szigorú és célszerű utasításoknak — remél-
jük — meg is lesz a kívánt eredménye.

— **Sötétség.** Fel kell hívni az elül-
járóság figyelmét arra, hogy a hold nem min-
dig válja be a kalendárium által tett ígére-
ket. Az elmúlt hét néhány estéjén oly pokoli
sötétségben maradt az egész város, hogy iga-
zán nem volt tanácsos az uccán végig menni.
Egyetlen lámpa nem égett az egész város-
ban. Ráadásul még a reáliskola épületéből
kihordott kötörmelék az út közepén rak-
ták halomba. A vak sötétségben az uton ke-
resztül menni akarók ugyancsak áldhatták a
nagyserű világitást és a pompás építkezést.

— **A szőlőhegyekről.** Most látszik csak
meg teljesen az a pusztítás, amelyet a pe-
ronospóra szőlőinkben véghez vitt. A leve-
lek elszáradtak s a megtámadott fürtök lepe-
regnek. A jónak indult termés elpusztult.
Alig sikerült megmenteni egy kis részét. És
ez így van vármegyészerte. A pusztulásból
itt-ott látszik ki egy-egy üde sziget, a gon-
dos és szerencsés gazdák szőlője. A bor árak
rohamosan emelkednek s a készletek iránt
a kereslet élénkül. — Nálunk is óriási kárt
okozott a peronospóra és a lisztharmat.
A tavalyi termésnek alig egy negyedrésze
számítanak a szőlőgazdák.

— **Szőlészeti kiállítás és kongresz-
szus Szegeden.** A Szegedi Gazdasági
Egyesület szeptember 24, 25 és 26. napjain
a Magyar szőlőgazdák Orsz. Egyesületének
támogatásával kongresszussal kapcsolatos
szőlészeti és borászati kiállítást rendez
Szegeden. A kiállítás vagy a Stefánia-kioszkban,
vagy egy Újszegeden erre a célra építendő
pavillonban lesz. A kongresszust a városháza
közgyűlési termében fogják megtartani, a
szőlőgazdaságot egészen felőlelő szakkérdé-
sek gazdag programjával. A kongresszusra
és kiállításra már eddig is többen jelentkez-
tek. Bővebb felvilágosítást az egyesület tit-
kári hivatala ad.

— **Uj vasut a Dunántulon.** A drávavölgyi
helyi érdekű vasut kisköszeg siklósi vonalrész
megnyit. A műtanrendőri bejárásom a pályát
rendben találták és átadták a forgalomnak.
A megnyitáson résztvettek a magyar állam-
vasut igazgatóságának, Baranya vármegyé-
nek, a szegedi üzletcégek kiküldöttei és a
vállalkozók. Az új vasut rendkívül termékeny
vidéket szel át s számos ipartelepét érint.

— **Küzdelem az egyke ellen.** A ma-
gyar nemzet egyik legnagyobb veszedelme, az
egyke néven ismert egygyermekrendszer ellen
évek óta szívós küzdelmet folytat a magyar
társadalom. Sajnos, hogy ennek a küzdelem-
nek felette kevés eredménye van. Az egyke
Somogy vármegye magyar népétől és az
erdélyi szászoktól indult ki, de ma ijesztő
mérven kezd elhalmasodni, s már az er-
délyi magyarság, vagy a bácskai dúsgazdag
svábok között is »divattá« lett ez a nemzet
pusztító veszedelme. A kormányok jóformán
tétlenül nézték ennek a sorvasztó bajnak ter-
jedését s még csak segédkeztek sem nyújtot-
tak a társadalomnak lelkes munkájában. Most
ismét a társadalomnak szerve, az Omge for-
dult a kormányhoz, felhívta figyelmét a nö-
vekedő veszedelemre, s megjelölve azokat a
módozatokat, melyekkel a bajokat orvosolni
lehetne. Az emlékirat számadatokkal ismerteti
az a pusztulást, mely az egyke nyomában
jár. A kulturális kormánytól azt kéri, szö-
ltsa föl a püspököket és szuperintendenseket,
utasítsanak az egyke bűnével sújtott vidéke-
ken lelkesítőket s tanítókat, hogy a népet
otthonában felkeressék, világosítsák fel a nem-
zelpusztító bűn gyilkos voltáról s térítsék
vissza a hit és erkölcs elhagyott útjára, me-
lyek nélkül nincs boldogság. Az igazságügyi
kormánytól sürgeti örökösödési törvényeink
megfelelő módosítását, miután ezek jelenleg
még a legkisebb földbirtok szétforgácsolását
több örökös közt is lehetővé teszik. Tehát a

földbirtok oszthatóságának korlátozásával el-
vágjuk a baj egyik legfőbb gyökerét.
Tervszerű s nemzeti célokat szolgáló földbir-
tokpolitika nagyban hozzájárulna az egyke
csökkentéséhez. A földművelési kormánytól
tehát ily birtokpolitika bevezetését sürgeti az
O. M. G. E. Az egyke bűnét nagyon előse-
gíti véderő törvényünk is. Mindjárt már azzal
hogy az egyetlen gyermeket, mint »család-
főntartót«, könnyen ki lehet vonni a hadkö-
telezettség alul. A honvédelmi minisztériumot
tehát arra kéri, módosítsa a törvényt, úgy,
hogy elsősorban a több fiúgyermekkel meg-
áldott apák gyermekei kerüljenek póttarta-
lékba. Az igazságügyminiszter rendelje el,
hogy a magzatelhajtás főjelentése esetén a
helyszínén azonnal tartassék meg a vizsgálatot
s ezek az ügyek minden fórumon soron ki-
vül intézzenek el. E bűnököt pedig fegy-
házzal büntetendő bűntettekké minősítsék. Az
egyházadó is nagy előmozdítója az egyke-
nek. A református egyházaknál ugyanis ez
adó aránytalanul jobban sújtja a népes csa-
ládokat, mint az egykeket, vagy éppen
gyermekteleneket, mert a szülő minden gyer-
meke után külön adót fizet. A kultuszminisz-
ter hát hasson oda a felekezeti autonómia
sérrelme nélkül, hogy e mellánytalanság szün-
jék meg a több gyermekű, meg az egyikés
családok adózása között. A belügyminisztert
arra kéri a följírat, hogy hajtassa szigorun
végre már idevágó tízéves rendeletét. Az
egész kormányt pedig arra, hogy mindenféle
állami kinevezésnél, bérlésnél, munkálatnál s
alkalmazásnál első sorban a népes családok
sarjait vegyék figyelembe.

— **A Balaton halászata.** A Balaton
övező földbirtokok tulajdonosaitól a vizet
bérlő Balatoni Halász Részvénytársaság Sió-
fokon tartotta évi közgyűlését. Az elnöki je-
lentés szerint az 1909–1910. üzleti év még
kedvezőbb volt, mint az előbbi, noha a tavon
jégi halászatot egyáltalán nem folytathattak.
A társulat a halállományt, különösen a fogas-
süllöt szaporította. A tiszta jövedelem 86.549
korona. Osztalékul részvényenkint 50 koro-
nát fizetnek. Haltenyészésre 12.000 koronát,
munkabérekre 136.000 koronát fordítottak.

— **Szülők figyelmébe ajánljuk** Röser
tan- és nevelőintézetét Budapesten (alapítva
1853-ban.) E kitűnő hírnévnek örvendő
intézet magában foglal 3 osztályú felső ke-
reskedelmi iskolát, mely teljesen egyenrangú
az állami, közsegi és testületi felső kereske-
delmi iskolákkal — és 4 osztályú polgári is-
kolát. Bizonyítványai államérvényesek és az
egyéves önkéntességre jogosítanak. Vidéki
tanulók az iskolákkal kapcsolatos nevelő in-
ternátusba felvételtnek. — Értésítést küld
Röser János igazgató Budapest, VI., Aradi-
utca 10.

— **Az érzékeny urak ellen.** A Vidéki
Hírlapírók Országos Szövetségének igazga-
tósága szövegezte a vidéki városokban elha-
rapódzott azt a felfogást, hogy a vidéki új-
ságoknak a vidéki városok egyes vezére-
beteit érintő közérdekű cselekményeinek el-
fogulatlan bírálatával szemben bojkottmoz-
galmat indítanak csak azért, hogy az újsá-
gokat — a vidéki viszonyokat jellemző
érzékenység és hatalmaskodás következtében
— igazságos és közérdekű működésükben
terrorizálják. Az igazgatóság a bejelentett
esetek ismertetése után hangsúlyozni kívánja,
hogy amily mértékben nem vállal közössé-
get a magánbecsületet alaptalanul és szán-
dékosan támadó újságírókkal szemben, épp
annyira szolidarisnak érzi magát minden vi-
déai újságíróval és újságvállalattal, akit köz-
érdekű valamilyen hírlapírói tevékenységéért
ér támadás vagy bántalom bárki részéről
is. Ezek mellett végsőkéig kitart és egész ere-
jével erkölcsi támogatásban részesíti,

— **Uj szivarok és cigaretták.** A do-
hányjvédéki igazgatóság új szivarokat és
cigarettákat fog legközelebb forgalomba hoz-
ni. Az új fajtájú szivarokat és cigarettákat ka-
rácsnyitól kezdve fogják árusítani és való
szinű, hogy addig a jelenlegi sorozat is új
árszabályozás alá fog kerülni. A szabályo-
zás következtében mindenekelőtt be fogják
szüntetni a Rosita-szivarok a »Király« és
»Duna«-cigaretták gyártását és ezeket ujak-

kal fogják pótolni. A »Rosita« helyét egy
új formájú szivar foglalja el, amely hosszabb
és vékonyabb lesz, mint a trabukko és amely
»Cigarillo« néven fogja csalogatni a dohá-
nyos embereket. Azonkívül lesz egy új Vir-
ginia-fajta is, amely tízenkét centiméter hosz-
sú lesz és a »Virginioza« nevet kapja. A
cigarettáknál a legfontosabb újítás az lesz, hogy
a »Princesa«-cigaretta nem többé speciali-
tás, hanem minden dohánylőzsdében fogják
árusítani. A »Király« és »Duna«-cigaretták
helyét pótló új formákat még nem állapítot-
ták meg.

— **Mely esetekben van válópernek
helye?** Ily címen egy rendkívül könnyen
áttekinthető jogi füzet jelent meg, mely a ma-
gyar házassági törvény szerinti házasságfel-
bontó okokat igen népszerű nyelven külön-
rendszerben megvilágítja. A mű szerzője Dr.
Gerő Ernő budapesti ügyvéd. A könyv a jo-
gász, különösen pedig a laikus közönségre
nézve nélkülözhetetlen. A könyv ára 60 fil-
lér. Kapható a pénz, vagy ennek megfelelő
postabélyeg beküldése ellenében a szerzőnél
(Budapest, VII. Erzsébet körút 17.)

— **Magas jutalék** mellett ügynököket,
utazókat keres ablak redőnyök elárúsítására
Schillinger Simon és Társa ablakredőny gyára,
Budapest, Gróf Zichy Jenő utca 16, hová
írásbeli ajánlatok és megrendelések inté-
zendők.

Főszerkesztő: Polgár József.

Felelős szerkesztő: Éles Károly.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

— **Háromszobás** kényelmes lakást mel-
lékhelyiségekkel keresek lehetőleg a reáliskola
közelében szeptember elsejére. Ajánlatokat a
kiadóba kérek.



Szükségeiteket a következő ke-
reskedőknél és iparosoknál sze-
rezzük be:

ADORJAN FERENC, fényképészeti műterme
Rákóczi-ucca 397 sz.

BAZSÓ SÁNDOR és FIA kovács és kocsi-
gyártók. Árpád-u.

BERETZKY GYULA fűszer-, liszt- és üveg-
áru-kereskedése.

BORSOS JENŐ úri és női cipész. Flórián-
tér. Fromvald-féle háznál.

BOHM PÁL kézmű-, divatáru kereskedése
és vászon gyári raktára. Kossuth Lajos-u.

DARNAY KÁLMÁN vas- és fűszer ke-
reskedése és gépraktára.

FISCHER MÓI cétszész-, konyak- és likör-
gyáros, pálinkagy. kereskedő. Városház-u.

HALBLÄNDER JÓZSEF és NÉMETH GÉZA kovács, kocsigyártó és fényező üzlete, Árpád-ucca.

HORVÁTH LAJOS borbély és fodrász. Kossuth Lajos-ucca.

Id. HORVÁTH JÓZSEF uri és női cipész. Kossuth Lajos ucca. (Balasits-féle ház)

HULLAY LAJOS építőmester. Árpád-ucca 454 sz.

JAKAB IMRE beszálló vendéglője. Árpád-ucca.

IOÓS ANTAL borbély és fodrász. Kossuth Lajos-ucca. Epstein-ház.

KELL JENŐ bérkocsitulajdonos és vendéglős. Mihályfai ucca 82. sz.

KOVÁCS LAJOS férfi és női cipész üzlete. A Gyógyszertár mellett.

KLAFFL LAJOS épület- és butorasztalos. Temetkezési vállalkozó. Nagy koporsó-raktár. Kész butorraktár.

KOHN TESTVÉREK vaskereskedése, gépraktár. Kossuth Lajos-ucca.

KOVÁCS VILMOS vegyeskereskedő és korcsmáros. Mihályfai-ucca.

KORBÉLY FERENC sütő üzlete. Árpád-ucca 287. sz.

KOVÁCS GÉZA cipész, Kossuth Lajos-ucca. (Epstein-féle ház.)

KOVÁCS ZSIGMOND borbély és fodrász. KESZLER PÁL kocsigyártó és szobafestő. Mihályfai ucca.

KRAJ ZÁR GYÖRGY épület- és butorasztalos, temetkezési vállalkozó. Árpád-ucca.

LÖWY NÖVÉREK női ruha varióterme. Deák Ferenc ucca.

MAUTHNER SAMU vegyeskereskedő. Keszthelyi-ucca.

MÁRKUS SALAMON FIA áruháza. Kossuth Lajos-ucca.

MESTERHÁZY SÁNDOR vendéglős, a Kisfaludy szálló tulajdonosa.

MÉSZÁROS SÁNDOR hentes. Kossuth Lajos-ucca.

ORBÁN ISTVÁN kávéháza. Kossuth ucca

PENTZ MIHÁLY kőfaragómester, nagy sírkőraktár. Árpád-ucca.

PAULINYI JÓZSEF lisztkereskedése, gabonacsere. A Flórián-tér és Árpád-ucca sarkán.

ROTHSCHILD SÁNDOR épületfa- és deszkakereskedő. Rendeki-ucca.

SCHNITZLER SAROLTA kézimunka üzlete és harisnyakötője. Kossuth-ucca.

SCHRÖDER JÓZSEF vasúti vendéglős.

SZIJÁRTÓ GYÖRGY templom-, szoba- és csempeszívó. A plébánia templom mellett.

SZELESTEY GÉZA beszálló vendéglője az Aranybáránnyal.

TÓTH GYULA férfi- és gyermekruha raktára, Flórián-tér.

WÜRZBURGER JAKAB vegyes, porcellán- és üvegáru nagykereskedése.

Lakások, gazdasági épületek

fedésére szolgáló vízathatlan

kátrányos fedőlemez

kátrányos pépszalagot és

kátrányt állandóan raktáron tart

és a legolcsóbban árusít

Würzburger Jakab, Sümeg

Hirdetéseket

jutányos áron felvesz
a kiadóhivatal.

HALBLÄNDER és NÉMETH

kovács, kocsigyártó és kárpitos.

Van szerencsénk a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy Sümegen az Árpád-uccában a Bazsó féle kovács és kocsigyártó üzletet átvettük. E szakmákba vágó munkákat elkészítjük a mai kor igényeinek megfelelően és pontosan. Elvállalunk és raktáron tartunk ruganyos kocsikat és gazdasági kocsikat nagy választékban. Új kárpitozott butorokat megrendelés után áthuzásokat, matracok fölfrissítését, amelyhez szörtépő gépet rendelünk be, továbbá ruganyos kocsik javítását és fényezését olcsón és pontosan eszközöljük. Lóvasalásokat bármilyen beteg patáknál okszerű vasalással sikeresen végzünk. Szíves pártfogásukat kérjük

kiváló tisztelettel

Halbländer és Németh

okl. paikoló kovács, — kocsigyártó és kárpitos.

KRAJCZÁR GYÖRGY

épület és butor asztalos, temetkezési vállalkozó, Sümegen.

Van szerencsém a n. é. közönség szíves tudomására hozni, hogy Árpád-uccai házamban 9 év óta fennálló koporsó-raktáramat érc és érc utánzatú lakoporsókkal, valamint ravatallal és a mai kor igényeinek megfelelő mindennemű temetkezési cikkekkel a legszebb kivitelben kibővíttem.

Ravatalozást Sümegen 8 koronától 16 koronáig a legszebb kivitelben állítok, vidéken némi felárral. Érckoporsók 120 koronától 200 koronáig a legszebb kivitelben kaphatók, továbbá érc utánzatú és sima lakoporsók, valamint mindennemű temetkezési cikkek mérsékelt árak mellett kaphatók.

Szíves pártfogásukat kéri

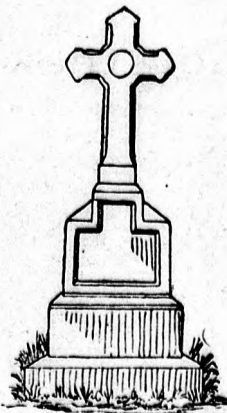
teljes tisztelettel

Krajczár György

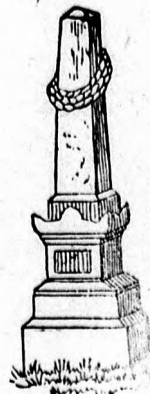
asztalos és temetkezési vállalkozó.

Pentz Mihály

kőfaragómester Sümegen.



Dús választék mindenféle sírköben. Ugymint: márvány, gránit, szienit, labrador és porfirból. Síremlékeket, uti keresztet, szentháromság szobrokat, épület és minden egyéb e szakmába vágó munkákat és javításokat jutányos áron elvállal és izléses kivitelben készít.



KLAFFL LAJOS

épület és butor asztalos, temetkezési vállalat, Sümegen.

Van szerencsém a nagy érdemű közönség szives tudomására hozni, hogy a Kossuth Lajos uccai házámban a mai kor igényeinek megfelelő

kész butor-raktárt

rendeztem be. Hazai és részben saját gyártmányu, szalon, hálószoba és ebédlő berendezések, legjobb minőségű hajlított faszékek, konyha, és kerti butorok, képkeretekből stb. tartós szép kivitelben nagy választékban állandó raktárt tartok legjutányosabb gyári áron egy évi jótállással.

Szives pártfogásukat kéri
teljes tisztelettel

Klaffl Lajos.

Egyszer és többször használt, valamint teljesen új

forgalmi és ászok- boroshordók

minden nagyságban jutányos áron kaphatók

Benkő Mihály

bornagykereskedésben, Pécs.

A híres

„Willax“ kávé

kapható

Márkus Salamon Fia cégnél Sümegen.

Mindennemű

nyomtatványokat

jutányos áron és izléses kivitelben készít

Horvát Gábor

könyvnyomdája Sümegen

Mindennemű

könyvkötőmunkák

efogadtatnak